

Man of the match

Hartelijk dank:

Daryl Janmaat van sc Heerenveen, voor je bereidheid om mee te werken aan het interview, en voor de rol die je speelde in dit boek. Voetballers als jij zorgen ervoor dat kinderen durven te geloven in hun eigen droom.

Ida van der Molen, die ook dit keer voor de Friese vertalingen heeft gezorgd.

Philip Snijder, collegaschrijver en vertaler, voor het Italiaans van Matteo's vader.

Man of the match

Corien Oranje

*Met illustraties van
Wendelien van de Erve*

In de serie Superfriezen verschenen ook:

De nieuwe linksbuiten

De voetbalclinic

De talentendag

Blessuretijd

Man of the match
Corien Oranje

ISBN 978-90-8543-149-7
NUR 282,283
AVI 7 (vergelijkbaar met E5)

Ontwerp omslag: Buitenspel, Meppel
Illustraties omslag en binnenwerk: Wendelien van de Erve
Opmaak binnenwerk: Gerard de Groot

© 2011 UITGEVERIJ COLUMBUS - HEERENVEEN
Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Columbus is onderdeel van Uitgeversgroep Jongbloed te Heerenveen.

www.leukekinderboeken.nl
www.corienoranje.nl

Inhoud

1. De wraak van Spidi	7
2. Je lijkt wel een paddestoel	14
3. Al word je door aliens ontvoerd naar Mars	21
4. Alleen een plasje roze verf	29
5. Je mag ze afbeulen	36
6. Kom bij mammie, schatje	43
7. Vloog er soms een reuzeduif over?	52
8. Ik houd niet van oorlog	58
9. Tot nooit meer	64
10. ER IS NIKS!	72
11. Kies mij kies mij kies mij	78
12. Flapdrol	83
13. Denk aan 1974	89
14. Het is gewoon een bult	95
15. Concentreer je op de bal	103
16. Dat jong is geblesseerd!	108
17. Man of the match	114
Profquiz	120
Interview met Daryl Janmaat van sc Heerenveen Door Matteo Salvatore	124

2. Je lijkt wel een paddestoel

‘**M**atteo! Veters!’ Bart schreeuwt over het veld.

Matteo doet net of hij niets hoort. Hij stormt verder over het veld, de bal aan zijn voet. Hij gaat niet stoppen. Niet nu hij bijna bij het doel is. Hij voelt niet meer hoe moe hij is. Hij voelt zijn voeten niet meer. Hij denkt niet aan de steek in zijn zij, de druk op zijn longen. Hij weet alleen nog maar dat hij moet scoren.

‘Matteo! Knoop die veters vast!’

Nog een paar meter. Matteo verandert van richting om Peter te kunnen passeren. Maar Spijk komt ook al aanrennen. Hij snijdt Matteo samen met Peter de pas af.

Matteo houdt in. Hij duwt de bal met zijn voorvoet naar achteren, draait zich om en wil de andere kant op rennen. Maar een onzichtbare hand houdt hem tegen. Hij wordt naar beneden getrokken en komt hard op het gras terecht.

‘Hé!’ Matteo springt overeind en valt bijna weer. ‘Spijk!’

Spijk rent weg met de bal, zijn handen in de lucht. ‘Ik deed niks.’

‘Wat zeg ik nou, Matteo?’ brult Bart. Hij gebaart naar zijn schoenen. ‘Je veters. Knuppel!’

Matteo buigt voorover en gromt iets onverstaanbaars. Stomme Bart. Hij weet ook wel dat hij zijn veters moet vastmaken. Maar daarom hoeft Bart het nog niet tegen hem te zeggen. En trouwens – hoe moet hij zijn veters vastkrijgen? Ze zijn veel te kort. Hij gluurt door zijn oogharen naar Bart, die alweer met iemand

anders bezig is. Mooi zo. Hij stopt zijn veters snel in zijn schoenen en springt weer overeind. Strikken is voor meisjes.

De wind suist langs zijn oren als hij terugrent naar zijn eigen speelhelpt. Zijn wangen gloeien. Zijn rug is nat van het zweet.

‘Bauke!’ roept hij. ‘Hier!’

Bauke schiet de bal naar hem toe. Matteo vangt hem met zijn rechtervoet op, kijkt om zich heen en rent ermee weg. Peter komt op hem af en probeert hem te stoppen.

‘Mattie!’ roept Bauke. ‘Pass!’

Matteo schiet de bal over naar Bauke, rent verder, krijgt de bal weer terug. Hij is al over de middenlijn. Het moet lukken.

Het moet. Hij moet laten zien dat hij het nog kan.

Marijn komt van links op hem afrennen. Spijk komt van rechts.

Matteo aarzelt even. Dan wipt hij de bal met zijn voorvoet over Spijk heen, en pakt hem tien meter verder weer op.

Muhammed staat voorovergebogen in het doel, zijn ogen half dichtgeknepen.

Nu moet het gebeuren. Nu.

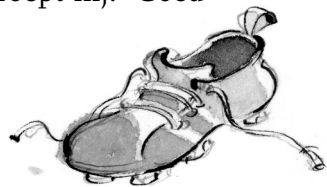
Matteo houdt in. Hij haalt uit en schiet.

GOAL!

‘Au!’ roept Muhammed. Hij wrijft over zijn voorhoofd en kijkt om zich heen. ‘Wat was dat?’

Bauke rent naar het doel en bukt. Hij houdt een voetbalschoen en een zool met noppen omhoog. ‘Yes!’ roept hij. ‘Goed gedaan, Matteo! 3-0.’

‘Matteo’, zegt Bart, als ze na het douchen met z’n allen in de kleedkamer zitten.

‘Dat heb ik nog nooit gezien. Iemand die met één schot drie keer scoorde. Een *hattrick*! We hebben onze man of the match gevonden, Fons.’

Fons slaat zijn ogen ten hemel. ‘Man of the match? Als dit een wedstrijd was geweest, had hij een gele kaart gekregen. Nee, een rode. De keeper aanvallen in het strafschopgebied.’

Muhammed houdt een doek met ijsklontjes tegen zijn voorhoofd.

Hij zit in elkaar gezakt tegen de muur van de kleedkamer en kijkt boos voor zich uit. 'Ik had wel dood kunnen zijn.'

'Van een voetbalschoen', grinnikt Peter. 'Ja hoor.'

Muhammed laat de theedoek zakken. 'Kijk dan.' Er staan vier vuurrode stippen op zijn voorhoofd.

'Woow', zegt Spijk vol ontzag. 'Kijk nou!' Hij steekt een hand uit. 'Je lijkt wel een paddestoel. Mag ik voelen?'

Muhammed slaat zijn hand weg. 'Nee.'

Bart kucht. 'Matteo. Kijk, als je bij de kabouters zit, kan ik me voorstellen dat je moeite hebt met veterstrikken. Maar als je op de Voetbalschool van Heerenveen zit, moet je dat toch wel beheersen. Je kunt niet meer verwachten dat de scheidsrechter het voor je doet.'

'Of je moeder', zegt Fons.

'Ik kan veterstrikken!' roept Matteo boos. 'Maar mijn veters knapten steeds af.'

'Laat me die schoen eens even zien.'

Matteo geeft hem de twee helften.

Fons schudt zijn hoofd. 'Kijk nou. Helemaal versleten, die noppen. En hier, de voorkant – je teen is er bijna doorheen. Denk je niet dat het tijd wordt voor andere schoenen?'

Matteo neemt een slok water en haalt zijn schouders op. 'Mischien.'

Fons gooit de twee stukken schoen naar hem terug. 'Beloof me dat je bij de volgende training nieuwe schoenen hebt. Dit is niet meer te repareren.'

Hij staat op. 'Oké, jongens. Jullie wilden weten tegen wie we gaan spelen?'

Hij wacht tot het geroezemoes verstomt en iedereen naar hem

kijkt. ‘Het is een buitenlandse ploeg. Dat kan ik alvast zeggen. Dit wordt jullie allereerste interland.’

Matteo schiet overeind. ‘Italië?’ vraagt hij hoopvol. ‘AC Milaan?’

‘Engeland’, zegt Spijk. ‘Manchester United!’

‘Turkije’, zegt Muhammed. ‘De Maansterren!’

Fons schudt zijn hoofd. ‘Nee, nee en nee.’

‘Wie?’ roept Peter. ‘Zeg nou, Fons. Wie is het?’

Fons doet zijn armen over elkaar. Hij haalt diep adem. Dan zegt hij: ‘We spelen tegen Duitsland.’

‘Duitsland!’ roept Spijk. Hij valt bijna van de bank van opwinding. ‘Cool!’ Hij houdt zijn hand op. Matteo geeft hem een *high five*.

Dan laat hij langzaam zijn arm zakken.

Een interland. Betekent dat ... dat ze naar Duitsland moeten?

Vergeet het maar. Dat doet hij niet.

‘*We gaan naar Duitsland toe*’, zingt Spijk. Hij zwaait met zijn handen boven zijn hoofd. ‘*We gaan naar Duitsland toe, we gaan naar Duitsland toe ...*’

Fons steekt een hand op. ‘We gaan niet naar Duitsland toe. De wedstrijd is gewoon hier. In Heerenveen.’

Matteo haalt opgelucht adem. Gelukkig. Ze hoeven niet weg. Hij hoeft niet te logeren.

‘En de ploeg waar jullie tegen gaan spelen, is Bayern München’, gaat Fons verder.

‘Wohohoooo!’ roept Spijk.

Bauke werpt hem een verachtelijke blik toe. ‘Doe normaal man. Je lijkt de kerstman wel. Met je hohohooo.’

‘Ik zeg niet hohoho. Ik zeg WOHOHOOO! Dat is heel wat anders.’

Fons werpt de jongens een waarschuwende blik toe. ‘En nu even aandacht, graag.’

Het wordt stil. Matteo buigt voorover, zijn ellebogen op zijn knieën.

‘Bayern München. Dat is niet zomaar een voetbalschool. Dit zijn echt de allerbeste spelers van Duitsland. Jongens die niets anders doen dan voetballen.’

‘Het is te hopen dat we het verlies onder de 10-0 kunnen houden’, zegt Bart.

‘Komen ze speciaal voor ons uit Duitsland?’ vraagt Bauke.

Bart barst in lachen uit. ‘Ja hoor. Ze hebben gehoord hoe goed jullie zijn. Ze willen tegen het beste team van Nederland.’

Fons schudt zijn hoofd. ‘Effe dimmen nou, Bart. Nee, Bauke, ze komen niet speciaal voor jullie naar Nederland. Ze hebben nog nooit van jullie gehoord. Ze hadden zelfs nog nooit van Friesland gehoord. Ze dachten dat het een provincie in Duitsland is.’

‘Waaahaaa!’ lacht Spijk.

‘Friesland een provincie van Duitsland?’

‘Zouden ze willen!’

‘Dus ze hebben niet eens door dat ze naar het buitenland gaan?’

Fons krabt aan zijn kin. ‘Inmiddels hebben ze dat wel gehoord, denk ik. Maar ze komen hier voor een trainingskamp.

Jürgen, de trainer, is een oude maat van me. We hebben vroeger samen bij Sparta gevoetbald. Hij vroeg of de jongens aan het eind van het kamp een oefenpartijtje met jullie konden spelen.’

‘Een óefenpartijtje?’ zegt Matteo teleurgesteld.

‘Jürgen noemt het een oefenpartijtje.’ Fons snuift. ‘Maar dat zegt

hij alleen maar om ons in slaap te sussen. Want dit wordt geen oefenpartijtje. Het wordt een echte, bloedserieuze wedstrijd.' Fons slaat met een vuist in zijn open hand. 'Een interland. Die wij móeten winnen.'

Gastgezin

Wil je echt profvoetballer worden? En woon je te ver van Heerenveen (of Amsterdam) (of Rotterdam)? Dan kun je terecht bij een gastgezin. Er zijn ook clubs die een internaat hebben.

Je gaat door de week gewoon naar school. Maar je hebt een aangepast rooster, zodat je veeeeeel kunt voetballen. Huiswerk maken doe je tussen het trainen door, in het spelershome. Samen met je vrienden.

Ik wil niet in een gastgezin!!

Wil je niet in een gastgezin of een internaat? En wil je wel voetballer worden?

Vertel je vader en moeder dan dat er óók ouders zijn die speciaal voor hun talentvolle kind naar een ANDER LAND verhuizen. Om hun zoon alle kans te geven.

Handige truc: zeg dat dit hun kans is om wat van de wereld te zien. En beloof ze een groot huis met een zwembad en een Porsche, als je eenmaal rijk en beroemd bent.